

هر توهینی به خانم جویا دشمنان خوشبختی مردم ما را همیشه خوش ساخته و خواهد ساخت

ساحل رشتیا احمدی، [کابل پرس](#) و [افغان جرمن آنلاین](#)، ۱۸ می ۲۰۰۷

در برنامه «زنگ خطر» تلویزیون «طلوع» به تاریخ ۱۶ می ۲۰۰۷، تنی چند از دلقکان بی‌مایه با بیشرمی و گستاخی قسمت های سانسور شده‌ای از مصاحبه خانم جویا با تلویزیون «طلوع» را با بیسوادى عجیب به «استیضاح» (۱) گرفتند تا با دارانشان را که در این اواخر بخاطر خدمت به عوامل خارجی شان، سخت با باند کرزی درگیر اند، لحظه‌ی خشنود سازند. زیرا آشکار است که هر توهینی به خانم جویا دشمنان خوشبختی مردم ما را همیشه خوش ساخته و خواهد ساخت.

با در نظر داشت این حقیقت آشکار که قدرت محوری در پارلمان در دست جنایت کاران ائتلاف شمال دیروز و «جبهه ملی» امروز قرار دارد و ارتباطات تنگاتنگ پنهان و آشکار و پیوند های قبیله‌ی که تلویزیون «طلوع» با خوانین این «جبهه ملی» دارد، نیز به همگان روشن است، پس باید که «طلوع» با هر ابزار ممکن مشتى از خونخوار ترین، جنایت کار ترین، بیسوادترین انسان هایی را که در پارلمان لمیده اند (حساب اقلیت اندک که نماینده های واقعی مردم اند از این جمع جداست) «نماینده مردم» و پارلمان مملو از جنایت و خیانت را هم «خانه ملت» جار بزنند.

اگر واقعاً «طلوع» و دلقکان برنامه «زنگ خطر» اظهارات خانم جویا، خانم شجاع کشور مانرا توهینی به اصطلاح به «خانه ملت» می‌دانستند و می‌پندارند، چرا سخنان خانم جویا را که در مورد پارلمان گفته بود، در قدم اول در مصاحبه‌ی که با آقای حیدری داشت سانسور کردند؟ اگر «توهینی» به پارلمان وجود داشت، بهتر بود می‌گذاشتند تا مردم قضاوت میکردند. اینکه بعد از مدتی بیسوادانی چند مضحکانه از قسمت های سانسور شده آن مصاحبه به خاطر اهداف شوم باداران شان استفاده کردند، هیچ گاهی از محبت عمیق مردم ما به نماینده واقعی شان نخواهد کاست و دشمنان آزادی این دیار باستان همیشه کور خواندند. زیرا مردم ما نیرنگ بازان حرفوی را که تکنیک های فریب و توطئه را از قهرمانان دروغین شان آموخته اند خوب می‌شناسند. آیا کی انکار خواهد کرد که «قهرمان ملی» شان در جنگ افگنی، دروغ و توطئه شهرت جهانی نداشت؟

با در نظر داشت تعریفی که از طویله ارائه شده است، که یعنی «طویله جایی است که در آن حیوانات اهلی از قبیل بز، گوسفند، گاو، خر و اسب نگاهداری می شود»، سالهاست هزاران انسان در این وطن از غور تا فاریاب از بدخشان تا ننگرهار بنا بر ظلم، ستم، جنایت و خیانت مشتى از خاینان و جانین پارلمان نشین مجبور هستند با حیوانات شان در زیر یک سقف زنده‌گی کنند. نگارنده که در یکی از دور افتاده ترین و عقب مانده ترین ولایات شمال تولد و بزرگ شده‌ام، خوب به خاطر دارم که زمانی به خاطر یک بونده جنگی بین دو پهلوان قومندان، که شاید هم فعلاً عضو پارلمان باشند، جنگ سختی در گرفت و هزاران انسان آن محل به قریه ما مهاجر شدند و صد ها فامیل مجبور بودند در طویله ها

زنده گی کنند. آیا آنان انسان نبودند و نیستند؟

نگارنده تماماً به نظر خانم جویا که گفته اند «موجوداتی به پارلمان راه یافتند و پارلمان را به طویلہ تبدیل کردند» مخالفم. زیرا طویلہ خواندن این پارلمان فعلی توهین بزرگی است به بز، گلو و گوسفند که نه جانی، قاتل و خاین اند و نه مکار و دروغگو و چاپلوس.

فراموش نباید شود که انسان را عملکردش در جامعه انسانی، انسان میسازد. آیا میشود که موجودی را، که هرچند به دو پا راه میرود، و یک زن را به یک سگ معاوضه میکند انسان خواند؟ کی میتواند که رد کند که موجوداتی از این قماش در پارلمان وجود ندارند؟

میخواهم قسمت هایی از یک مقاله‌ی آقای جوشوا رایت که یک کارمند کمیسیون مشترک انتخابات افغانستان در جریان انتخابات پارلمانی بوده و به تاریخ ۱۷ فبروری ۲۰۰۶، تحت عنوان «جنگسالاران در پارلمان، چطور اتفاق افتاد؟» نوشته شده، ترجمه نموده خدمت تان تقدیم دارم تا سندی باشد بر ادعای بالا:

«تقریباً تمامی اخبار و گزارشات از انتخابات پارلمانی افغانستان در رسانه های غربی مثبت و موفقانه بودن آنها نشان داد و یک موفقیت بزرگ به امریکا و متحدینش در جنگ بر علیه تروریسم خوانده شد. فقط افغانها و ما خارجی های که در افغانستان زنده گی میکردیم، ابعاد واقعی انتخابات پارلمانی را نیز به خوبی میدانیم. هرچند در قانون انتخابات افغانستان گفته شده است که هیچ فرد، فرمانده و یا عضو، مربوط به یک گروه مسلح غیر قانونی نمیتواند خود را به پارلمان و یا یک مرجع دیگر انتخابی کاندید نماید، ولی با این هم صد ها تن از کسانی که گروه های مسلح در اختیار داشتند در لیست کاندید ها راه یافتند. هزاران شکایت و اعتراض در مورد کاندیدها برای ما رسیده بود، طبعاً واضح بود که افغانها که سالها قربانی جنگ و خشونت بودند نمیخواستند که صد ها دزد، قاتل و جنایت کار جنگی به مراجع انتخابی راه پیدا کنند که این خود نشان میداد که افغانها تشنه عدالت اند. فقط نمیشد هیچ کاری کرد زیرا پروسه رد صلاحیت کاندید ها وابسته به پروسه جمع آوری سلاح بود. نگرانی فزاینده وجود داشت که در صورت رد صلاحیت زورگویان و جنایت کاران امنیت انتخابات به خطر خواهد افتاد و رد صلاحیت شده گان به فتنه افگنی و نفاق دست خواهند زد. همچنان کمیسیون جمع آوری سلاح میخواست با دادن امتیاز کاندید شدن به جنگ سالاران، آنها را تشویق کند که به پروسه جمع آوری سلاح بپیوندند. هرچند نتایج مطلوب را در قبال داشتند.

بازسازی، امنیت و ثبات مقدمتر عنوان شد و جلو عدالت را گرفت که در نتیجه جنگ سالاران در مراجع مهم انتخابی راه یافتند. ولی قابل یادآوریست که مردم افغانستان بعد از سال ها جنگ و سیاه روزی به یک عدالت انتقالی که جنایات جنگی را بررسی کند سخت نیازمند اند.» (۲)

این مقاله ی آقای جوشوا رایت به خوبی نشان میدهد که چی موجوداتی با تهدید اینکه گویا امنیت و ثبات برهم خواهد خورد به پارلمان راه یافتند، ولو نوکران بیسواد شان آنان را «نماینده گان ملت» مینامند که خود توهین بزرگی ایست به مردم داغدیده ما.

یاداشت ها:

(۱) هدف نگارنده استهزا است. فقط بخاطری که گرداننده ی «زنگ خطر» (استیضاح) را استهزا میگویند به شکلی به جناب عالی قابل درک باشد، نوشته شده است.

(۲) سایت خبری افغانستان واچ، نشر شده به تاریخ ۱۷ فبروری ۲۰۰۶ .

فلم برنامه «زنگ خطر» را تماشا کنید

{youtube}H8m3j4QFM-8{/youtube}